

Düşün

— Taylan KOÇ · 14 Nisan 2012

Düşün

Düşürüp düşlerime
Cennet rüzgârlarını
Kendi cehennemimden
Çağırduğunuz basamaklardan
Geldim

Uzun zamandır
Kapalıydı dudaklarım
Hiç konuşmadım

Şimdi
Yüzüme bak
Korkma
Yalnızca
Kıvrımlarımda
Çürüyen etlerin
Küflü duman kokusunu duyumsa
Ve
Dinle!

Bil ki
Çürümüşlük değildir
Yaşamın
Kanayan yarası
Yaradılışın aksından kaçıp
Dirhem
Dirhem tükenen aşkın
Eriyişidir en kötüsü

Artık
Yaşayan
Ölü canlar yükselmiyorlar
Yaşam çukurlarından

Geç gelen
Akşam güneşinin uzun gölgesinde
Şehirlerin göğe duvar binalarının arasına

Şimdi
Düşün
Yaşamın soyutunu
Titre
Sonra
İllaki
Tut ellerimden kadın!
Birlikte
Dokunalım
Kendi cehennemimizde katılaştın
Gözyaşlarının tuzuna

Kim bilir
Belki biz dokundukça arınacaktır yaşam...

Taylan KOÇ